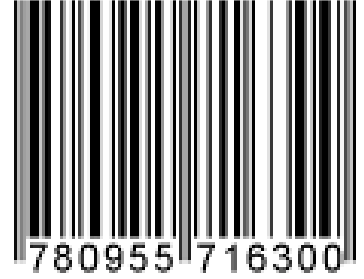

1. Broşür: ALLAHIN SÖZÜ DEĞİŞMEZ

Yeryüzünde basılan her bir kitabın arkasında bir numara yazılıyor: ISBN numarası (inigilizce: ‘International Standard Book Number’ = ‘uluslararası standard kitap numarası’). Sağdaki resimde onun bir örneğini görebilirsiniz. Bu numara devletlerin arasında yapılan antlaşmalara dayanarak veriliyor ve onun amacı, yazarın haklarını korumaktır. Hem kimse o yazarın işini kullanarak para kazanmasın, hem de yazılan şeyler değiştirilmesin diye bu numara veriliyor. Ne de olsa, hiç bir yazar bunca emek verdikten sonra izin vermeyecek kitabı başkaları tarafından değiştirilsin. Tam tersi, onu korumak için elinden geleni yapacak. Ve kim bu ‘telif hakkını’ çiğneyip bir kitabın sözlerini değiştirirse, kim onu asıl yazar tarafından yazıldı diye yayarsa zaten cezaya çarptırılıyor.

ISBN 978-0-9557163-0-0

Devletlerde de aynısını görüyoruz. Solda gördüğünüz bina, Kazakistan’da yapılan bir devlet binasıdır: Kazakistan Devlet Arşivi. O arşivde hükümetin çıkardığı bütün resmi yazılar korunacaktır. Devletler, kişisel yazarlardan daha fazla bile dikkat ederler, vermiş oldukları kararlar kaybolmasınlar ya da değiştirilmesinler diye.

Madem biz, fani, zayıf ve mükemmel olmayan insanlar sözümüzün değiştirilmesine izin vermiyoruz, ebediyen var olan, sonsuz güce sahip olan ve büsbütün kutsal olan Allah da aynısını yapmayacak mı? Allah izin verecek mi, kendi kutsal sözlerini başkaları tarafından değiştirilsin? Bu broşürde araştırmak istediğimiz konu budur.

Müslümanlar dört kitap ‘nazul’, yani ‘Allahtan indirilmiş’ olarak kabul ediyorlar. Onlara ‘semavi kitaplar’ diyorlar: Tevrat, Zebur, İncil ve Kuran. En yaygın anlayışa göre, Allah bir kitap indiriyor, o kitabın geçerliliği bir süre devam ediyor, sonra ‘beşer’, yani insanların sözleri ona karışıyor ve böylece kitap geçerliliğini kaybediyor. Artık lazım başka bir kitap indirilsin. Ama dördüncü yerde indirilen Kuran’a gelince, onun artık Allah tarafından ebediyen korunduğuna inanılıyor.

Bu düşünceyi daha fazla araştırmadan, dikkatinizi hemen bu anlayışın içindeki tersliğe çekmek istiyoruz: Allah sonsuz güce ve kutsallığa sahiptir. Madem öyle neden üç defa izin verecek, kendi sözü insan tarafından değiştirilsin, ve ancak dördüncü defasında buna karşı önlem alsın? Acaba, Allah hamurunu tuturamayan bir fırıncıya mı benziyor: birinci defa denedi (Tevrat), tuturamadı. İkinci defa denedi (Zebur), tuturamadı. Üçüncü defa yaptı (İncil), gene tuturamadı. Artık dördüncü denemesinde (Kuran) başarılı oldu. Bu biraz kaba örneği işitince herhalde rahatsız oldunuz, çünkü öyle bir düşünceyi Allaha yakıştıramıyorsunuz. Ve gerçekten de öyledir: Eğer düşünersek, Allah kutsal kitaplarından üç tanesinin bozulmasına izin verdi ve ancak dördüncüsünü korumaya başardı, o zaman Allahın kudretini inkar etmiş, hatta onun kutsallığına küfür etmiş oluruz.

Ve gene de, bugüne kadar müslümanların çoğu bu düşünceye sahiptirler. Şimdi de bunun sebeplerini araştıralım.

1. Kuran, daha önceki kitapları kabul ediyor mu?

Kuran, büyük bir kesinlikle daha önce indirilen Tevrat, Zebur ve İncil'in Allahın sözü olduğunu söylüyor. Aynı zaman müslümanlara da buyuruyor o kitaplara saygı gösterebilirler. Bu konuda şu Kuran ayetlere bakabilirsiniz: Bakara 40,136,285; Al-i İmran 3,71,93; Nisa 47,136 Maide 47-51; 69,71-72; Enam 91; Yunus 37,94; Enbiya 7; Ankebut 45,46; Fatır 31; Ahkaf 11

Sorumuz şu: Bozulmuş, insanların sözleriyle karışmış ya da geçerliliğini kaybetmiş kitaplara neden saygı duyalım? Allah neden öyle kitaplara saygı duymamızı buyursun? Bu Kuran ayetlerinden anlıyoruz ki, Muhammed'in kendisi o kitapların bozulduğuna inanmadı.

2. Kuran'a göre insan Allahın sözlerini değiştirebilir mi?

"Rabbinin sözü, doğruluk ve adaletle tamamlandı. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur." (Kuran - En'am suresi 115)

'Allahın sözlerinde hiç bir değişme yoktur. Bu büyük başarıdır.' (Kuran - Yunus suresi 64)

Kuran bu konuda da kesin bir hüküm veriyor: yeryüzünde Allahın sözünü değiştirebilecek kadar güçlü bir insan, cin ya da başka varlık yoktur. Bu da Allahın kudretine ve mutlak gücüne uygun bir sonuçtur. Allahın sözünü değiştirecek olursa, o kişi Allahtan daha kuvvetli olur; o da mümkün olmadığına göre, öyle bir kişi yoktur.

3. Acaba, Allah kitaplarının arasında ayrım yapıyor mu?

Belki de Allah, Tevrat, Zebur ve İncil'in bozulmasını istedi ve öylelikle insanlar tarafından değiştirildiler. Böyle düşününlere göre, Allah önceki üç kitaba, sanki bir adamın bazı çocuklarına öz, bazılarına üvey gözüyle baktığı gibi, o kadar fazla önem vermedi, ama Kuran'a gelince ona daha iyi baktı.

Bu düşünce de büsbütün yanlıştır. Kuran'da müslümanlara şöyle buyuruluyor:

"Allah'a, bize gönderilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına gönderilene, Musa ve İsa'ya verilene, Rableri tarafından peygamberlere verilene, onları birbirinden ayırt etmeyerek inandık, biz O'na teslim olanlarız" deyin." (Kuran - Bakara suresi 2:136)

Demek, Kuran'ın buyruğuna göre, müslümanlar lazım Tevrat, Zebur, İncil ve Kuran'ın arasında ayrım yapmasınlar. Lazım Kuran'dan önceki kitaplara iman etsinler ve aynı derecede saygı gösterebilirler. Bunun sebebi de ortadadır: Allahın kendisi de o kitapların arasında ayrım yapmıyor.

1., 2. ve 3. altında yazdığımız noktaları şöyle bir sıralarsak, tek bir mantıksal sonuç çıkıyor:

Bu sonuç kaçınılmazdır. Kimse kalkıp da “Ama Allah katında herşey mümkündür” gibi sözlerle bu kesin sonuçtan kaçınmaz. Allah konuşmakla, insanlara söz vermekle kendini bağlıyor. İnsanlara kendi sözlerinin değişmez olduğunu söyledikten sonra, Tevrat, Zebur ve İncil de Kuran’ın olduğu kadar onun sözü olduğunu söyledikten sonra ve kitaplarının arasında ayırım yapmadığını söyledikten sonra, insana düşen pay bu mantıksal sonucu kabul etmektir.

Diyelim küçük bir köyde Ahmet adında bir ilkokulu müdürünün yaşıyor. Biricik sınıfında sadece dört öğrenci kalmış: Tahsin, Zeki, İsmet ve Kadir. Sonra Ahmet Bey öğrencilerine desin: “Benim öğrencilerim olarak sizi her zaman koruyacağım. Aranızda hiç ayırım yapmayacam”. Sonra Tahsin, Zeki ve İsmet parmağını kaldırıp: “Muallim, bizi de koruyacak mısınız?” diye sorarlarsa, müdürün cevabı ne olacak? - Şöyle konuşacak: “Eh, nasıl bir soru bu? Şimdi az önce herkesi koruyacağımı söyledim ya!”

Evet, o müdür bey Tahsin’i, Zeki’yi ve İsmet’i nasıl koruyacaksa, Allah da Tevrat’ı, Zebur’u ve İncil’i korudu, her zaman da koruyacaktır. Onların üçü bugünlere kadar vardır, hatta bir tek kapak altında ‘Kutsal Kitap’ ya da ‘Kitabı-Mukaddes’ adıyla yayılıyor.

Aslında yukarıda verdiğimiz kesin ispat yeterlidir; başka başka fikirler ortaya koymaya gerek yok. Aslında burada broşürümüze son verebiliriz, çünkü başka ne sözler bulunursa, hiç bir şey bu kesin ispatı bozamaz.

Gene de, okurlarımızın yararı için ve konu daha iyi anlaşılсын diye bu meseleye ışık tutan daha fazla bilgi verecez.

4. ‘Tevrat, Zebur, İncil değiştirildi’ iddiası nereden geldi?

Muhammed dini bir reformcu idi ve tek bir tanrının gerçek olduğunu söyledi. Ama onunla yetinmedi: Muhammed’in düşüncesine göre o tanrı, eski zamanlardan beri kendini Yahudi peygamberlere tanıtan tanrının aynısı idi. Ve onun için mecbur olarak, o peygamberlerin kitaplarını doğru ve geçerli saydı. Halbuki, o yıllarda, kitapların henüz basılmayıp elden yazılırdı. Öyle bir çağda, Tevrat, Zebur ve İncili bulmak son derece zor idi. Kaldı ki, onun

Arapça tercümeleri henüz yoktu. O yüzden Muhammed Yahudilerin ve Hristiyanların dinini asıl kaynaklardan öğrenemedi. Sadece kendisine anlatılan sözlerden tanıyordu. Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisi çok sınırlıydı.

Herhalde o yüzdendir ki, Muhammed kendini eski peygamberlerine benzer bir peygamber saydı. Hatta Tevrat, Zebur ve İncil’de onun geleceğinin önceden bildirildiğini sandı:

“yanlarındaki Tevrat ve İncil’de yazılı buldukları, okuyup yazması olmayan peygambere uyanlara yazacağız.” (Kuran - Araf suresi 156-157).

Bunu söylemekle Muhammed, Tevrat, Zebur ve İncil’in metninin değiştirilmediğini kabul etti. Çünkü bir kişi o kitapları değiştirmeye kalkmış olsaydı, herhalde en birinci yerde, daha sonra bir peygamberin geleceğini söyleyen ayetler ortadan kaldıracaktı.

Müslümanlığın ilk yıllarında kimse o iddianın gerçek olup olmadığını araştırmaya kalkmadı. Zaten o yıllarda müslümanların dikkatı daha fazla başlattıkları savaşları üzerindeydi. Kılıç zoruyla etraftaki halkları müslümanlaştırırken, Yahudiler ve Hristiyanlarla gerçekçi bir diyalog o yıllarda mümkün değildi, ona gerek bile duyulmadı. Fakat tarih ilerledikçe,

müslümanlar ele geçirdikleri topraklarda yaşayan ‘Ehli-Kitap’ tarafından rahatsız edici sorular işitmeye başladılar. Acaba, Muhammed geleceği eski kitaplarda gerçekten müjdelenmiş miydi? Artık müslümanlar kendi gözleriyle Tevrat’ı, Zebur’u ve İncil’i okuma fırsatına kavuştular. Ve o kitapları karşılaştırırken aralarında bir uyum olduğunu gördüler, ama üçünün Kuran’dan çok farklı olduğunu anladılar. Üstelik Muhammed’in geleceği konusunda peygamberlik sözleri hiç bir yerde bulunmadı.

Bu çelişki nasıl çözülecekti? Bir tarafta “Kuran yanlış olamaz” diye düşündüler. Öbür tarafta Muhammed’in kendisi bile Tevrat, Zebur ve İncilin metnini kabul etti. Bu iki düşünceyi kantarlayarak, tek bir sonuca varabildiler: Tevrat, Zebur ve İncil Muhammed’in zamanından sonra değiştirilmiş olmalı. Bu tür düşünce, tabii ki, bilim ve akıla dayanmıyor, kör bir imana dayanıyor; “İmanımız elden gidiyor” korkusuyla gerçekleri inatla görmemezlikten geliyor.

Müslüman alimler kutsal kitapların metinlerinin insan tarafından değiştirilme teorisine ‘*tahrif-i lafzi*’ derler. İşin ilginç tarafı, islamiyetin ilk yüzyıllarında hiç bir yazar ya da alim, bu ‘tahrif’ teorisini kabul etmedi. Al-Tabari (855), Amr al-Hakiz (869), Buhari (810-870), Al-Mas’udi (956), Abu Ali Hüseyin Bin Sina (1037) gibi, islamiyetin en büyük

alimlerinin hepsi ‘tahrif-i lafzi’ teorisini reddettiler. Yahudileri şöyle suçlardılar: “Tevrat ve Zebur’daki sözlerin anlamını *çarpıyorsunuz*” . Ama kimse Tevrat ve Zebur’daki sözlerin kendileri tahrif oldu diye söylemedi. Dikkat edin: bu suçlamalar sadece Tevrat ve Zebur için yapıldı: islamiyetin başlangıcında hiç bir müslüman İncil’in değiştirilmiş olduğunu söylemedi.

Bu teori ilk olarak ancak Muhammed’den 400 sene sonra İbn Hazm adlı bir müslüman alim tarafından ortaya koyuldu. İbn Hazm 994-1064 seneleri arasında Al-Andalus, yani İspanya’daki, Kordoba kasabasında yaşadı. 38 yaşına kadar vezir olarak değişik halifelerin altında görev yaptı ve ortaya çıkan iç savaşlarında sert bir asker olduğunu gösterdi.

Ondan sonra kendini kitap yazmaya verdi.

Kutsal Kitap’la Kuran’ın arasındaki çelişkileri yazılı olarak ilk ortaya çıkaran o oldu. Ve bu çelişkileri ortadan kaldırmak için yukarıda gösterdiğimiz yola başvurdu: 1. Kuran’la Kutsal Kitabın arasında çelişkiler var - 2. Muhammed Tevrat, Zebur ve İncil’e saygı göstermemizi söyledi - 3. Kuran doğru olmalı. Onun için tek bir sonuca varabildi: Tevrat, Zebur ve İncil Muhammed’in zamanından sonra değiştirilmiş olmalı. İbn Hazm’ın ölümünden sonra onun teorisi müslüman yazarların arasında gittikçe popüler oldu ve bugüne kadar sanki tarih boyunca müslüman alimlerin anlayışı buymuş gibi gösteriliyor. Halbuki, gördüğümüz gibi, bu en başta öyle değildi.

5. ‘Tahrif-i lafzi’ mümkün müdür?

Okurlarımızın yararı için şimdi de ortaya atılan bu suçlamaya daha yakından bakcaz. İnsanlar Kutsal Kitap’ın metnini değiştirmeye kalkarsa da bunun mümkün olamayacağını görecez, kaldı ki, bunu yapmaya deneyenler olmadı.

(1) Kutsal Kitap ne zaman değiştirildi?

Temamıza göre bizi ilgilendiren şudur: Kutsal Kitap’ın değiştirildiğini söyleyenler, bunun ne zaman olduğunu sanıyorlar: Muhammed’den önce mi, yoksa ondan sonra mı?

Eğer Muhammed’den önce dersek, Muhammed’in kendisi ondan habersiz miydi? Yoksa, Kuran’ın şu sözleri ne anlama geliyor:

“Ey Kitab ehli! Tevrat’i, İncil’i ve Rabbinizden size indirileni gereğince uygulamadıkça bir temeliniz olmaz’ de.” (Kuran - Maide suresi 68).

Yahudiler ve Hristiyanlar, Tevrat ve İncil’de indirileni nasıl uygulayacaklar ki, eğer kitapları tahrif olmuşsa? Hayır, Muhammed’in buna inanmadığını göstermek için bu Kuran ayeti bile yeterlidir.

Öte yandan “Kutsal Kitap Muhammed’in zamanından sonra tahrif edildi’ dersek, hemen gösterebiliriz bu nasıl tarihteki ispatlara ters düşüyor. Eski kitapları araştırmak, onların üzerine hüküm vermek, peygamber de olsa, herhangi bir insanın keyfi kararına kalmış bir konu değildir, kendi başına bir bilim dalıdır. M.Ö. 200 yıllarından, ilk matbaanın yapıldığı 1439 yılına kadar binlerce el yazı günümüze ulaşmıştır. Bilim adamlar onları tek tek araştırıp katalog haline getirdiler, aralarındaki bağlantılarını keşfetmeye çalışıyorlar. Aşağıdaki tablo-larda çok eski ve bugünümüzü ulaşan el yazıları örnekleri görüyorsunuz.

- Önce Tevrat ve Zebur'un el yazmalarına bakalım:

Muhammed'den önce:
Bu el yazması M.Ö. 2. yüzyıldan kalmadır, ünlü Kumran mağaralarında bulundu.

M
U
H
A
M
M
E
D

Muhammed'den sonra:
Bu el yazması da 10. yüzyıldan kalmadır, Halep kodeksi olarak bilinir.

7.
yy
·

- Şimdi de İncilin el yazmalarını göreceksiniz:

Muhammed'den önce:
Bu el yazması 4. yüzyılda Mısır'ın Sina Dağı'nda bulundu.

M
U
H
A
M
M
E
D

Muhammed'den sonra:
Bu el yazması da 12. yüzyıldan kalmadır, İtalya'nın Milano kentinde duruyor.

7.
yy
·

Muhammed'den önce ve Muhammed'den sonraki senelerden kalan bu el yazmalarını karşılaştırdık mı, aralarında hiç bir değişme olmadığını görecez. Böylece ne Muhammed'den önce, ne de ondan sonra Tevrat, Zebur ve İncil'in insan tarafından değiştirildiğini görmüyoruz.

(2) İznik Konseyinde ne oldu?

Özellikle Türk müslümanların arasında yaygın olan bir masal var (herhalde İznik kasabası bugünkü Türkiye'de bulunduğu için): Bizans emperatoru Konstantin, önceden çok fazla eziyet ettiği hristiyanlara dini serbestlik tanıyor, daha sonra da hristiyanlığı devlet dini olarak ilan ediyor. Konstantin değişik hristiyan grupların arasındaki öğretiş farklılıklarını düzeltirmek istiyor. Onun için hristiyanların yaşadıkları bütün devletlerden kilise adamlarını Nikea (bugünkü adı: İznik) kasabasına davet ediyor. Müslüman masallarına göre, o toplantıda yüzerlerce 'incillerden' dört tanesi seçiliyor, öbürleri yok ediliyor.

Burada söz konusu herhangi bir dini inanç ya da kavram değildir; ortada tarih var: o konseyde tartışılan konular hemen o anda yazıcılar tarafından kayıt edildi, onların yazıları bugün elimizdedir. Bu konuyu anlamak için ne dini kitap, ne de vahiy lazım - toplantının notları elimizde. Sırada 5 büyük konu vardı, ayrıca daha az önemli olan 20 tane yeni kural üzerinde karar verildi. Büyük konuların arasında şunlar vardı: İsa Mesih'in kişiliği ile ilgili sorular, yanlış öğretişleri yayan kişilerin vaftiz edilmesi, baskı altında İsa Mesih inancını inkar edenlerin yeniden topluluklara kabul olunması ve İsa Mesih'in Diriliş Bayramı (Paskalya) hangi tarihte kutlanması gerektiği konuları vardı. Bütün 25 konunun içinde İncilin metni kesinlikle söz konusu olmadı. Hatta, farklı öğretişleri savunan kilise önderleri, aynı Kutsal Kitap'tan ayet çıkararak tartışılar.

Evet, tarihteki veriler çok açıktır: İznik konseyinde yapılan işler ve konuşulan konular bunlar idi. Orada bulunan göz ve kulak şahitleri gördüklerini ve işitdiklerini hemen kağıda geçirdiler, o kağıtlar da bugüne kadar aramızdadır. Buna karşı bugüne kadar Türkiye'de "İznik'te İncili değiştirdiler" masalı son derece yaygındır. Hatta okul kitaplarına bile girmiştir ve böylece mahsum çocuklarımız, ne yazık ki, bir yalanla büyüyorlar. Tarihteki gerçeklere saygı duyacaklarına dini propaganda laflarını sorgusuz sualsiz kabul etmeyi öğreniyorlar. Bu tür düşünce için ilaç ve çare bulunmuyor: "Dünya bir top değildir, düzdür" diyen adama ne denilebilir ki? Sözlerimiz kalmıyor.

(3) Kutsal Kitap nasıl değiştirildi?

Allahın sözlerini taşıdığını söyleyen bir kitap nasıl ve hangi yöntemle değiştirilebilir? Burada bir eksemplardan bazı sayfaları çıkarıp yerine başka sayfaları takmak söz konusu olmuyor. Muhammed'in zamanına gelince, İsa Mesih inancı dünyanın birçok yerlerine yayılmıştı. Maroko'dan Hindistan'a, İrlanda'dan Etyopya'ya kadar binlerce defa İncil ve onun yanında Tevrat ve Zebur da kopya edildi, onlarca yabancı dile çevrildi, onun ayetlerinden yüzlerce ilahi yazıldı ve binlerce defa başka kitaplarda alıntı yapılmıştı. Üstelik, hristiyanlığın içinde birçok kollar türemeye başladı; hepsi de kendi Kutsal Kitap'a sahiptiler. Birisi tek bir ayeti bile değiştirmeye kalksaydı, başka kollardan olan öbür hristiyanlar ellerindeki Kutsal Kitaplarını korumuş olurdular, değiştirilmelerine izin vermeyeceklerdi.

Birçok müslüman hristiyanlığın tarihini bilmedikleri için, müslümanlıktadaki olayları hristiyanlara mal etmeye çalışıyorlar. İsa Mesih'in haberi ilk 300 yıl içinde sadece sözle yayıldı, hristiyanlar devlet tarafından zulüm ve baskı gördü. Buna karşın müslümanlık ilk baştan bir devlet olarak karşımıza çıkıyor. Muhammed peygamber olarak Allahın sözlerini insanlara ulaştırmakla yetinmedi, aynı anda müslüman ümmetinin başı olarak bir devlet adamı idi. İsa, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" demişti. Bu, Muhammed'in düşüncesinin tersidir. İsa Mesih "Benim krallığım bu dünyadan değildir" dedi, fakat Muhammed'in krallığı dünyasal bir krallıktı.

O yüzdendir ki, Kutsal Kitap'ın el yazılarını değiştirmek mümkün değildi. Bunu yapacak güçte olan bir kişi, kilise ya da devlet bile yoktu. Ama Kuran metninin tarihinde tam öyle oldu. Üçüncü halife Osman'ın zamanda Kuran'ın metni değiştirildi (bu konuda bu serinin dördüncü broşürüne bakın). Bugünkü müslümanların çoğunun anlamadıkları nokta şu ki,

hristiyanlık bir din devleti değildi. Hristiyanlık müslümanlığa benzemiyor: hiç bir zaman tek bir kişi tarafından kontrol edilmedi. Onun için bütün dünyadaki Kutsal Kitap nüshaları toplatıp değiştirecek güçte olan kimse yoktu.

Birçok müslüman yazarlar ve alimler bile bu gerçeği kabul ettiler. Bunun tek bir örneğini verelim: 1149-1209 yılları arasında yaşamış olan İranlı sunni alim Fahrettin al-Razi, Tevrat, Zebur ve İncil'in tahrif olduğu teorisi hakkında şöyle bir sonuca varıyor: "Yahudiler ve ilk Hristiyanlara karşı, Tevrat'ın ve İncil'in metnini değiştirdiler diye suçlamalar yapıldı. Oysa öne gelen alimler ve ilahiyatçıların kanaatinca, metni tahrif etmeleri mümkün değildi, çünkü o kutsal kitaplar nesilden nesile nakledilerek her tarafa yayılmıştı ve herkesçe biliniyordu." Acaba, Kutsal Kitap'ı kötüleyen, onun hakkında 'değiştirildi' diye yalan yayan bugünkü müslüman propagandistler, eski müslüman alimlerden daha mı çok biliyorlar?

(4) Kutsal Kitap'ın hangi ayetleri değiştirildi?

Aynı propagandistler Kutsal Kitap'a gelince anlamadan başka bir mantık hatasına düşüyorlar: bir taraftan Kutsal Kitap'ın tahrif olduğu yalanını yayıyorlar, öte yandan aynı o kitapta Muhammed'in geleceğini müjdeleyen ayetler bulunduğunu söylüyorlar (mesela Tevrat'taki Yasa 18:18 ve İncil'deki Yuhanna 14:26 ayetleri). Ne yani şimdi? Bozulmuş, tahrif edilmiş, geçerliliğini kaybetmiş bir kitaptan destek mi arıyorlar? Bütün kasabada tanınan bir yalancı'nın sizin için tanıklık yapmasını ister miydiniz? Güvenmediğiniz, sadece propaganda yalanları yayan bir gazetede okuduğunuz bir habere inanır mıydınız? Ama gördüğümüz gibi, Kutsal Kitap'ın değiştirildiğini söyleyen müslümanlar aynı o hataya düşerler.

Bugüne kadar 'incil değiştirildi' diyen çok oldu, ama hiç kimse incilin hangi tarafı, hangi ayetlerin değiştirildiğini gösteremedi. Bunu yapanlar olarak genellikle kötü niyetli papazlar ve kilise önderleri gösteriliyor. Gördüğümüz gibi hiç bir papaz bunu yapmadı. Ama bir an için öyle olduğunu farz edelim: o kişi en başta daha sonra bir peygamberin geleceğini söyleyen ayetler ortadan kaldırmayacak mı? Ne de olsa o peygamberin gelişi, adamın dini sistemin sonu demektir. Yoksa papazlar Muhammed'in geleceğini söyleyen ayetlerin çoğunu yok ettiler, ama, işte, birkaç tanesi gözlerinden kaçtı da onları bugün gene İncilde buluyoruz. Bu kadar saçmalık üretmek ancak fanatik kişiler için

mümkündür - onlar, gözlerini akla ve düşünceye kapamış olan kişilerdir.

6. Aslında değişikliğe uğrayan kitap Kuran'dır

Bu serinin dördüncü broşüründe göstereceğimiz gibi, bütün suçlamalara karşın geçerliliğini korumuş olan Kutsal Kitap'tır, asıl değişmeye uğrayan kitap ise Kuran'dır. Müslümanlık ilminde 'nesih ve mensuh' kavramı var. 'Nesih' sözü 'değiştiren' demektir, 'mensuh' da, 'değiştirilen'. Kuran'ı bir araya getirdiği senelerde Muhammed birçok defa verilen bir buyruğu geri almak ya da değiştirmek zorunda kaldı. Bu tabii ki, Kuran'ın tanrısı hakkında bir anlayış problemi oluşturdu. Bir tarafta söyleniyor ki, Kuran 'altın sahifeler'in üzerinde ezelden ebede muhafaza oluyor. Demek, Allah daha dünyayı ve insanları yaratmadan önce Kuran'ın metnini en küçük harf ve noktasına kadar yazmıştı

ve kendi katında bulundurdu. Hal böyleyken elbette değişiklik yapmaya yer kalmıyor. İşte, bu çıkmazdan kurtulmak için 'nesih-mensuh' teorisi ortaya atıldı. Bunun bazı örneklerine bakalım:

(1) Kible değiştirildi

Muhammed en başta Mekke'deyken Kaabe'ye bakarak namaz kılardı. Hicretten sonra Yahudileri müslümanlığa çekmek için kible değiştirildi: artık herkes Kuddüs'e bakarak namaz kılmalıydı. Bu değişiklikle ilgili ayetleri Bakara suresinde buluyoruz: 142-143 ayetlerinde Allahın kibleyi Kuddüs'e doğru çevirdiğini söylüyor; 144 ayetinde ise yeniden Mescid-al Haram, yani Kaabeye çevirdiğini okuyoruz. Ayet 144 nesih, ayet 142-143 mensuh. Sonradan gelen ayet öncekilerini geçersiz kılmış.

(2) Mücahitlerin gücü

Enfal suresinin 65inci ayetinde her müslüman savaşçının onar düşman yeneceğini söyledi. Bir sonraki ayette ise, o oran bire karşı ikiye indirildi. Arka arkaya gelen iki ayetten biri öbürünü geçersiz kılmış.

(3) zinacı kadınların cezası

İlk 'indirilen' ayete göre (Nisa 15) zina eden kadınların cezası ömür boyu evinde tutuklu kalmak idi. Daha sonra Allah aynı suç için başka bir ceza düşündü: yüz değnek (Nur 2 ayeti Nisa 15 ayetini iptal ettiği deniliyor). Bugünlerde şeriatı uygulayan devletlerde ise zina eden kadınlar taşlanıyor. Bu da nesih-mensuh teorisinin belki de en çarpıcı örnektir: önce Kuran'da yazılı bir ayet başka ayet tarafından iptal oluyor, sonra birinci ayeti geçersiz kılan ayet kendisi geçersiz kınıyor, bu sefer başka ayetten değil, ama sünnet, yani Muhammed'in vermiş olduğu örneğinden. Demek, Muhammed'in sözü Allahın sözünden daha kuvvetli çıktı

Bu karmakarışık durum müslümanların girdiği çaresizliğinden kaynaklanıyor. Ala Suresi 6-7 şöyle buyuruyor:

"Sana Kuran'ı Biz okutacağız ve asla unutmayacaksın. Allah'ın dilediği bundan müstesnadır."

Demek Allahın kendisi kimi ayetleri önce Muhammed'e sözde indiriyor, sonra da aynı ayetleri sevgili peygamberine unut-turuyor.

Bunun yararı ne olacak? Bunun mantıklı tarafı nerede? Sonsuz güce ve bilgiye sahip olan Allah neden kendi sözünü korumasın, unutulmasına sebep olsun? Açıkça gördüğümüz gibi, tahrife, yani değişmeye uğramış olan kitap Kutsal Kitap değildir, Kurandır.

7. Okumaktan korkan var mı?

Son olarak okuyucularımıza az da olsa Kutsal Kitap'la tanıştırmak istiyoruz. Onun içindeki uyumunu göstermek istiyoruz. Kutsal Kitap çok farklıdır, kesinlikle Kuran'a benzemez. Kutsal Kitap hiçbir zaman gökten 'inmedi', onda Allah tarafından esinlenen kişiler Allahın tarih boyunca yaptığı harika işlerine şahitlik yaptılar.

- Kuran tek bir kişi tarafından yazıldı, Kutsal Kitap ise kırktan fazla kişi tarafından kaleme alındı

- Kuran 23 yıl içinde yazıldı, Kutsal Kitap'ın yazılması ise 1400 yıl sürdü.
- Kuran tek bir dilde (Arapça) yazıldı, Kutsal Kitap'ın İbranice, Aramice ve Grekçe olarak yazılan kısımlar var (üç dil).
- Kuran, çok kısa bir zamanda yazıldığı halde, ayetler birbirlerine ters düşüyor, mensuh oldular. Buna karşın Kutsal Kitap çok uzun bir tarih parçası kapsıyor ve gene de içinde mükemmel bir uyum görüyoruz.
- Kutsal Kitap'ın merkezi Mesih'tir: Tevrat ve Zebur onun geleceğini söylerler - İncil de onun geldiğini bildirir. Böylece Kutsal Kitap'ın büyük ana konusu Allahın insanları

kurtarmasıdır. Buna karşın Kuran'da kesin kurtuluş diye bir şey yoktur. Muhammed'in kendisi bile günahları için Allahtan af dilerdi.

- Kutsal Kitap'ın anlayışına göre, peygamberler vahiy almaları bilinçli ve insan aklına uygun bir şekilde oldu. Buna karşın Muhammed sözde vahiy alırken kendinden geçirdi, korkunç bir ağırlık hissedirdi, çan sesleri işitirdi, sıcak havada titremeye, soğuk havada terlemeye başladı.
- Kutsal Kitap geleceğini bildiriyor: İsa Mesih daha yeryüzüne gelmeden yüzlerce yıl önce, onun hayatını en küçük detaylara kadar tarif etti. Bu, ancak ve ancak Allahın gücüyle mümkündür:
  - M.Ö. 730 yıllarında Yeşaya peygamber, Mesihin bir bakireden doğacağını bildirdi.
  - M.Ö. 700 yılında Mika peygamber onun hangi kentte doğacağını bildirdi.
  - M.Ö. 520 Zekerya peygamber, Mesihin alçakgönüllü ve hizmetkar olacağını bildirdi.
  - M.Ö. 1000 senelerinde Davut Zebur kitabında Mesih'in nasıl öleceğini tıpatıp gördü. Ve gene Zebur kitabında Mesihin ölümlerden dirileceğini de bildirdi.
  - M.Ö. 530 yıllarında Danşel peygamber, Mesihin dirildikten sonra göğe alınacağını gördü.
  - M.Ö. 835 yılında Yoel peygamber, Mesihin adında Allahın Kutsal Ruhunun yeryüzüne döküleceğini bildirdi.
  - Ayrıca Davut, Yeşaya ve Mika peygamberleri Mesihin yeniden dünyaya dönüp bütün dünyayı yargılayacağını bildirdiler.
  - Hatta Daniel peygamberinin kitabında Mesihin hangi yıllarda yeryüzüne geleceğini bile okuyoruz.

Sevgili okuyucumuz!

Kutsal Kitap dediğimiz Tevrat, Zebur ve İncil bozulmadı, değiştirilmedi, tahrif olmadı. Sonsuz, güçlü Allah yeryüzüne yolladığı sözünün bozulmasına izin vermedi, asla da izin vermeyecek. Kutsal Kitap aramızda açıkça okunabilir. Gördüğümüz gibi, Muhammed bile "Allahın kitaplarının arasında ayırım yapmayın" diyor. Madem öyle, kendi gözlerinizle bu Kutsal Kitabı araştırın. İster iman edin, ister etmeyin. Ama lütfen, 'O kitabı ne yapayım? Zaten değiştirildi.' deyip onu bir kenara atmamalım. Öyle yapan onun yazarı olan Allahı da bir kenara atmış olur.